

86. 444



~~323.~~

411.







Seiner Hochwürden

Dem Herrn Pastor und Consistoriumsrath  
N. H. Rosenplänter zu Bernau

Spezialamt und sagabund  
von Maxdorf

J. J. Jellner

# Waste kirriko = laulo.

Eesmänne nink tõine leht. Nr. 1 — 12.  
Räppinalt. 1831.

---

## Jummala awwaldamiffest.

Nach unserm deutschen Liede, von Sonntag, Nr. 812.  
Gott sah aus ferner Ewigkeit.

Wiis. Nüüd, ristirahwas, rõmusta.

1. Suur Jummal näggi algmiffest Siin omme laste peljust, Kuis ihkaffe me rõmustust Nink pimmedan siin walgust: Ta kirjut taiwatähtiga Nink nurmen wiljapäijega: „Ma olle teije Jsa!“

2. Ta mannitsep meid sõamen: „Ma wõtti meest teil' anda: Sest hoitke pattu-kiusuffen Ka kindmat melewalda!“ — Ta näütap omman saatmiffen, Mes taiwan õnne nink jo maan Meil' kaotap ehk sadap.

3. Nink et me kules Jsa häält, Kuis kõnnelep meil' ilman; Et tunnesse, mes üllewält Ta kässap meije sõan; Et pattu-hirm meilt mahajääs Nink latse-lotust meile saas: Sest lähhat Jesust Kristust.

4. Nüüd Jesuffen me näeme Kik omma lomo ahusust; Nüüd armastus nink pühha meel Teep Jsal' õiget orjust. — Se Jsa Poig läts taggasi Siist taiwaha, nink allati Teep ommatsid nüüd õnsas.

5. On! Temma perralt olleme! — Sull', Jsa, olgo kittus, Et sinno latfil' ussu jõe Ni joostwa selgest, rohkest! Nink sull', ke ristin õnsust ka Meil' ostnu omma werrega, Sull', Jesus, olgo tenno!

---

## Jummal Jsa, Poig nink Waim.

1. Ussulaul.

(\* Ussu ; tunnistusse. \*\* Ussu ; tomotusse. \*\*\* Ussu ; palwe.)  
Ommal wiisl. Wir glauben an den ein'gen Gott. (Mit den nöthigen Abweichungen, nach Telemann.)

2. \* Meije ussume fik Aino Jummala, Ma nink taiwa löja sisse: Ke meil', kui Jsa, armoga



Andnu õnsa lastseusse; Ke kui lasti meid iks hoijap,  
 Üllespeap, heldest teidap; Waimolikko hääd meil'  
 annap, Risti õnnistusses kånap; Ke meid ka sis,  
 kui karristap, Iks issalikkult armastap. Halleluja!

\* \* 2. Auu sull' olgo kõrgen, Jummal! Rõmoga  
 Towotap mo heng siln sulle: So pühha kassu  
 peawa Kalli ollema iks mulle. Sinno sädust  
 tahha täüta, lastelikko peljust näüta, laste-armun  
 kõhhalt õlla, Et so armun ka wõi koolda, Nink wai-  
 mo anda rahhun sis So lätte, Jysa, iggawes. Hall.

\* \* \* 3. Armolinne Jummal! Abba! Jysa! Tõest  
 Sinno päle ma iks loda. Oh, ärra lass' so  
 armo käest Utsgi minno lahbutada, Et ma sinno  
 last iks olle, Kõnni ella, Kõnni kole. Kule om-  
 ma laste palwet: Näüta omma armoyalget, Kui  
 hirmotajist pilwist ka, Nink täüda sõand rahho-  
 ga. Hall.

\* 4. Meije ussume tit Jesu Kristusse, Jysa  
 armsa Poja sisse: Ke annap henge õnsusse, Lun-  
 nastap meid armoliste Pattu-surma hukkatuffest,  
 Põrgohawwa hirmotuffest. Tem ma taiwa-teed meil'  
 näütap, Jysa armule meid sadap: — Me henge ül-  
 lemb sõbber ta Siin surmani, sääät taiwan ka! Hall.

\* \* 5. Hosianna sulle, Jysand Jesus Krist! Om-  
 mas onna ma hend sulle. Ma tahha hoita hole-  
 ga Opperust, mes annit mulle; Armo'asku  
 täüta wüwma; Sinno jällin tahha kånwa, Wag-  
 gausse perra sõnda, Taiwarigi õigust nõuda: Et  
 aufast ma kui ommane So armorigin ellase. Hall.

\* \* \* 6. Kallis Jysand Jesus! Õnnisteggija!  
 Minno henge helde karjus! Mo té nink taiwa-  
 wärraja, Minno pä, mo ello, õnsus! Wõtta  
 mo so armun hoita, Ello-leiwaga mo toita;  
 Sinnust, ifi nõrfu wäggi, Joosko mulle ello  
 jõggi: Et ma so wäen kindmas sä, Nink  
 ilma wära sianoga. Hall.

\* 7. Meije ussume fit Pühha Waimo ka, Is-  
fast, Pojast meile tulnu: Ke waimu-rigin wäega  
Kõrda sadap Issa nõuwo; Meije hengen usku, lo-  
tust Kinnitap iks Poja armust; — Sõamette  
pühhendajas Antu meil', nink rõmustajas. Ta hää  
me waimun tunnistap Meid taima lasti ollemat. Hall.

\*\* 8. Rahho-, rõmo-andja. Tõhidusse-Waim!  
Sinnule ma awwa sõand, Et ma wõi ellada so  
wäen; Sulle anna minna assend: Et sa saat  
mo rarrandada, Meest nink mõttid pühhendada,  
Häle tõle juhhatada. Sinno häält ma tohha kuul-  
da, Kui mannistet eht rõmustat, Kui nomit  
mo nink farristat. Halleluja!

\*\*\* 9. Henge-wallitseja! Pühhendaja Waim!  
Olgo sull' mo südda kirkus, Et ma iks fitta  
Jummalat. Omman ihhun ni kui waimun. Püh-  
henda mo tõhidussen; Anna, et ma õigen ussun  
Poja nimmel Issa orja, Tõima-worra hennel  
korja, Et Issa kassun ella ma, Nink Poja rigi  
perranda. Hall.

\* 10. Kindmast ussume fit Ainust Jummalat,  
Ke hend selgest awwaldanu Meil', usjal' risti-  
rahwale Issas, Pojan, Waimo läbbi. — Wõt-  
tame sest pühast kolmest Kolmesuggust armo roh-  
kest. Ainus Jummal om se tätte, Kost lik hä  
meil' tullep kätte: Om helde lõja, päästja meil',  
Om henge üllendaja meil'! Halleluja!

\*\* 11. Pühha, pühha, pühha Issand Zebaot!  
Sinna fit mull' ollet figen. Kik jõndo ma sull'  
pühhitse Usutawan tenistussen. Ärra pat mo lah-  
hutago, Ärra wäärust wõrutago Sinnust, Jum-  
mal! Ei ka umbust Keelgo mo so päle lootmast! So  
sissen tahha ellada, Nink liku, kõhhat ölla ka. Hall.

\*\*\* 12. Unnista, oh Jummal, Minno Jum-  
mal, mo, Et ma sult iks timne rõmo, Nink  
wõtta kummardada so Waimun, tõtten, tõda



nink teun. Sa, ke maad nink taiwast täüdat,  
 liggi ollet, abbi näütat. Sinno täwweuffest minna  
 Armo ülle armo wõtta. — Ei maast, ei taiwast  
 holi ma, Kui minno hengen ellat sa. Halleluja!

2. Ussu-tunnistus erralde.

3. — Wõtta ussulaulust (Nr. 2.) neid ütte ternikesse:  
 ga (\*) wärsi: 1. 4. 7. nink 10.

3. Ussu-towotus erralde.

4. — Wõtta ussulaulust neid kätte ternikessega (\*\*)  
 wärsi: 2. 5. 8. nink 11.

4. Ussu-palwe erralde.

5. — Wõtta ussulaulust neid kolme ternikessega (\*\*\*)  
 wärsi: 3. 6. 9. nink 12.

5. (Vers 1. 2. nach V. 1. 2. unsers deutschen Liedes, Nr. 343.)  
 Wiis. Kõrie, oh armolik Jõsa tõest! (Nr. 9.)

6. Jggawes Sa, armolik Jõsa wäest! Suur  
 om hallestus sinno käest, Rige assa lõja, hole-  
 kandja! Jks näütat armo!

2. Önnisteggija, sa! Meid pattatsid wõttit lun-  
 nastá. Müüd Jõsa troni pääl Peap sinno arm  
 meist hoolt iks weel: Sa wallitset meid nink önnis-  
 tat meid So armorigin!

3. Pühha Waim, Sa rõmustaja! Sa finni-  
 tat meid so wäega Jks õnsan lotussen; Rigen  
 sõame-kurbussen Sa rõmustat meid!

### Jummala isfalikkust armust.

Nach unserm deutschen Liede, von Gellert, Nr. 16. Wie groß  
 ist des Allmäch'tigen Güte! — Vgl. unser ehstn. Lied, Nr. 11.  
 Ommal wiisil. (Sa annit omma kallist werre. Mink: Oh  
 tunnas null' se aig saap jõudma?)

7. Kuis suur om, Jõsa, sinno heldus! Laad  
 tundmata — kõs kõlbas ma, Kui tenno-wõlg sull' jääs-  
 se keeltus Mult kalle, tuima melega? — Kuis wäga sa  
 mo armastanu, Null' rõmus olgo mõttelda! Ei olle  
 sa mó unnetanu: Kuis ma wõis sinno unnetá!

2. Kes mo ni aufast ehhitanu? So arm, fe mo es tarwita! Kes pikkal-melel juhhatanu? Sa, kelle teed ma laitsi ka! Kes rahho minno hengel' annap? Kes minno jõudo kinnitap, Nink fige hole mo eest kannap? — Sa, Issa, mo ni õnnistat!

3. Ma kae rõõmsast ülles täiwa, Nink tarwis olle lodu ma, Run aawustussen, Jummal, Issa! Ma sinno pea näggema. Mul om se rõmo päle õigus. Jo sanu lasteusse wäest. Kui lõpnu maitse ello waiwus, Saap õnsus sinno armo käest.

4. Es ma sis peas sinno fitma? — Es tundma sinno armomeelt? Es peas sinno sõnna wõtma, Nink kääma saatja Issa teed? — Sult käst om sõamette antu, Mull' kinnited so sõnna ka: Et sinno pea ülle fige, Nink tõist kui henda armama.

5. Se om se tenno, mes sa nõwrat: Et pühha olles ma, kui sa. Kui heng taad tarweust siin päiwap, Sis sinno palgen olle ma. Kui ma só armastada kõhta, Om hameel mul, fik täuta ka; Nink kui ma nõrkuffest weel satta; Ei siski pattu orja ma.

6. Oh, Issa, sinno arm nink heldus. Sis olgo ikkes melen mul! Ta kinnitago fik hääd tahtmist, Et ello pühhenda ma sull'. Ta waiwan minno rõmustago, Mõ rõmun pattust hoitko ta, Nink wimate mo aawitago, Siist ärraminna rahhoga.

### Pattustkäändmissest.

1. (Durch V. 1. des ehstn. Liedes, Nr. 433, veranlassl.)

Wiis. Oh meid pattast waiwi!

8. Oh meid häddaleisi! Kuis meid riknu pat! Pelgome ni weidi. Pühha Jummalat! Lemmast lahutanu. Om suur pat meid jo, Om meid hukutanu: — Juggu armeto! — Hallesta sa, Issand, päästa! Heida armo!

9. Rahwas! Lemmast ärra — läme hukka nüüd; Sulgnu taiwa wärra. Om meil' pattusiid.

„Täke minnust ärra!“ — Hõikap pühha hääl,  
 „Hukkatusse wärra Teil' om wällal' sääl!“ — Hal-  
 lesta sa, Jssand, pästa! Heida armo!

3. „Minna teid ei tunne, Kurjateggija! Olle-  
 te mo nimme Tühjalt pruufnu maan.“ „Jssand!  
 Jssand!“ „minnul' Teije laulite; Siski om-  
 mal' pattul' Teije ellite!“ — Hallesta ic.

4. „Minno leppitamist Teije pölgsite; Minno  
 lunnastamist Tühjas teggite; Unsust kaotite Juh-  
 gest pattu wäen! Pattu armostite; Pattu pall  
 nüüd käen!“ — Hallesta ic.

5. Jssand, pästa! Anna Räända taggasi! Pat-  
 tun hukkaminna — Ei me tahha ni. On meil! Weel  
 om lotust, Armoaig weel käen, Wabbas sada  
 pattust Sinno armo wäen. Hallesta ic.

6. Diget nõuwo wõtkem Rige holega! Pattust  
 henda hoitkem Pürretomat! Jssa tahtmist tekkem  
 Ilmajätmata! Armokäsku täüttem Helde melega!  
 Hallestap sis Jssand, pästap, Heidap armo.

6. Hallestap sis töttest, Pästap armoga Ar-  
 mo Jummal; heldest Sadap abbi ta. Töttemeelt  
 sis wõtkem, Räända pattuteest; Diget usku hoit-  
 kem: Wõls lät hukka tdest! — Alwita sa, Jss-  
 sand, pästa! Heida armo!

8. Räändkem pattust, künni Armo-walgus weel!  
 Pea surma-unni Sullep hamwa õõl Armo-ust,  
 et abbi Kohhalk otsan tääl; — Muud kui pattu  
 läbbi Kohhto ootmist sääl! — Ärrata meid Räänd-  
 ma pattust, Künni walgus!

2. (Durch V. 1. des ehstn. Liedes; Nr. 449, veranlaßt.)  
 Ommal wiisl. Kyrie, Gott Vater in Ewigkeit! (Nach Telemann)

9. Kúrie, Oh armolik Jssa tdest! Weidi  
 täudetas sinno käst; — Kergemeel teep paljo pat-  
 tutekku, Nink sadap hukka.

2. Jesus, Jummal Poig! Kuis lunnastetuide  
 südda leüg', Et waiwa pelgawa, Sinno nimmel



Jesfa orjada! Oh holeta meel om fikil iks weel!  
Tõest, waine luggu!

3. Pühha Waim, Sa juhhataja! Kuis sög-  
gedus, kurjus mässowa— So wasta tiggedast! Tui-  
man sõamen ei sä neist So wæele mahto.

4. Kûrie, Oh hallesta weel, Et parrandetus  
saas sögge meel; Et meije nõrwame Rahho hen-  
gele tõtteste. Oh, heida armo!

3. (Vers 3. nach V. 3. des deutschen Liedes, Nr. 343.)  
Wiif. Kûrie, oh armolik Jesfa tõest! (Nr. 9.)

IO. Jehowa! Oh armolik Jesfa! Nüüd An-  
dis palleme omma süüd. Ürra heida meid so pal-  
gest ärra; Weel heida armo!

2. Kallis lunnastaja! Meid esfinuid otsi armoga,  
Mink sada taggasi Meid so õnsa karja mannu ni,  
Et juhhatat meil' so õnsusse-teed. Lass' armo lõida!

3. Saatja Waim, Sa pühhendaja! Meil' õn-  
niista säräst usku ka, Mes, ell w tegguden, Henda  
tunnistap õiguffen. Lass' tõrdi minna!

Dppusse-laste wastawõtmisse-pühhal.

1. — 3. Enne wastawõtmist.

Kae Nr. 3. Nr. 4. uink Nr. 2, W. 10 — 12.

4. Perran wastawõtmist. Rae Nr. 5.

5. Perran pattaikäämist.

Wiif. Wõimust wõtnu om nüüd Jesus tõest.  
(Nõrel rahwal ütfinda.)

II. Halleluja! ;: Sulle laulame, Helde lõja  
;: kelle perralt me. Meid so laõsis wõttit sa: Kes meid  
nüüd wõip lahutá Sinno armu t:; fe meid wastawõt!

2. Usku, lotust ;: saime hennel' nüüd; Om-  
mast armust ;: listotit me süüd. Pattust wallal' ol-  
leme, Armorigi ommatse. Hosianna ;: sinno Põjale!  
(Kõggodussega.)

3. Lass' meil' hoita ;: henge-waggaust, Ürrawõita  
;: ilma kiufatust, Wastasaista pattule, Rige kurja  
himmule, Ellokääki ;: puhtast pitta iks!

4. Jesand, anna :,: sulle ellada Nink hoolt kanda  
:,: sulle koolda ka. Ellun, surman jame sis Sinno om-  
mas iggawes. Armas Jummal, :,: hoiija hennel' meid!

5. Innimisse! :,: Olgo nüüd me hool, Uttelisse  
:,: sūduda taima pool! Maine ello lõppep tääl, Taiwane  
meid odap saäl. Hoitkem õkwa :,: sinna pole teed!

6. Raitskem ärra :,: kúrja henge päält! Ilma kárra  
:,: ärra petko meelt! Tühja rõmo põlleme; Jäädwat  
enne nõwwame. Ussu wäen :,: me tik jõwwame.

6. Pühha õddango = sõdmaja man. Rae Nr. 25.

### Mattusse = laulo.

1. Mattusse; pühhal, eht muido koolnuide mälletusses.

Wiis. Jesus, te mo lotus om.

12. Onsa teije ollete, Ke jo wäärdu ilma  
waiwa! Rahho mále lársite; Surma lábbi saite taima.  
Teije waiw om lõpnu tääl; Ellate nüüd rõmun saäl.

2. Korjus, mes teist perrajái, Mullan om, saap  
mullas effi; Ello = rõõm, mes meil' teist sai, lõp-  
pi: — meije silmawessi Joesep teije haudu päält;  
Kurbust tunnep meije meel.

3. Tenno teile! — Mes te meil' Hääd siin tennu  
maitfen ellun, Tassugo saäl Jesand teil' Igga-  
wätfen taima = rõmun! Südda tunnistap nink keel,  
Kuis teid armastame weel.

4. Wallus om kül meile, et Teije lahfunu me hõl-  
mast; Ent, õn teile! tawwes tett' Pässite jo figest  
weast. — Mälletust ka jättite: Sõamen meil ellate.

5. Sest me Jesu oppus tääl Meije sõand rah-  
hul' pandko: „Taiwan same kokko jáll.“ — Seni  
Jummal armust andko Hengust teije ihhule, Rah-  
ho teije hengele!

# Wastse kirriko-laulo.

Kolmas nink neljas leht. Nr. 13 — 25.

Käppinalt. 1831.

---

Kui üts wanna kirrik mahajättetas.

Wiis. Armas Jummal, awwita.

13. Põrmus laggunep siin kif, Mes kui häste ehhitedi; Otsa löppi ka se kirik, Mes meil seni pühhas péti. Kurbus om, taad mahajätta, Wiimset pallemist siin tetta.

2. Maine kif om kadduw tõest, Kif, mes põrmust, ürifenne; Ent me waim, ke Issa kääst, Om se wasta iggawanne: Ulle põrmo wõdimust wõttap, Má päält taiwa illestõttap.

3. Siin me õnsa wannemba Waimun, tötten kumardiwa Issat, wagga melega Omme palwid üllendiwa; Siin ka meije ütten melen laulime täll' kitwan kelen.

4. Kallis om meil mälleten, Kuis me heng siin römustedi, Ussun, armun, lotussen Meije südda kostotedi, Kuis meil' Jummal siin and armust Õnsalikko waimo-toidust.

5. Nüüd, ni kui me wannemba Õnnistust, mes neil' siin sanu, Kõõmsast taiwan tennawa, Ke neid ommis perrandanu: Ni ka meije südda kitko, Kigest melest tenno tegko!

---

Kui üts wastne kirrik õnnistetas.

Eddimält Laatre wastnen kirkun laulda.

1. Sisseminnen wastse kirkohe.

Wiis. Nüüd, ristirahwas, römusta!

14. Nüüd läkkem wastse templide, Mes Arm meil' õnnist tetta; Täll' kikkust andkem figite, Ke maha meid es jätta, Ent jõudo and nink kinnitust, Et tetta sedda ehhitust Me Jummalle awwus.



2. Me' sisfeastnist' õnnista, Oh Issa, nüüd  
kui läme Taad' hennel' pühhas' teggema, Et õn-  
nistedus jäme So armust waißen templin ka,  
Kun eddimält hend' üllendá So pool', nüüd nõus  
meil wõetu.

3. Siin õõwa õnsa rõmo meid, Kuis eal heng  
neid' ihkap; So arindõnnast same neid; Mes  
taiwale meid' kihlap. Ta annap waimul' walgus-  
tust Nink' sõamesse rõmustust; Kik' tarbidust ta  
täudap.

4. Meid' õdap' õnnisteggija, Ke rowot' kessel  
õlla, Kõs' kais' eht' kolm' hend' fogguwa, Ta nim-  
mel' ütten õmima; Tah' sia' kutsu waiwatuid, Nink'  
wastawõtta fõõmatuid; Et hengust neile anda.

5. Sis' wõrkem pühha' melega Nüüd Issa pole  
õõtta; Nink' pühhendagen' õõttega Siin' kirrikun  
ka henda; Et, ni' tui' sia' templehe; Me' ütseõrd  
saasse taiwaha Ka õnsas foggodusses!

2. Enne õnnistamist.  
Wõh' Oh, Jummal' loja, pühha' waim!

15. Ei' ella, Issand' Jummal', sa' Jõht  
templiden, mes kättega Sull' innimissist tettu siin;  
So tempel' om' fik' lodu' ilm.

2. Ent' sinno' liggiõõlemist Me' tunneme' iks' õn-  
sambast, Kun foggodussen' õõleme So aawustama  
pühhaste.

3. Sest' teggime' se' kirriko So aawus' õõles,  
et me' so' Sin' wõisse' õnsast' kummardá, So sõn-  
nast' henda' fõõõõta.

4. Nüüd' latselikkust' palleme: Oh' sada' omma  
waimoke, Et ta' meil' tedda' pühhices' So sõn-  
nast', meije' sõamest.

5. Se' waim' meil' sia' affugo Nink' sõõnan' roh-  
kest' ellago! Ta' tautko' meije' kirrikun' Nink' meije'  
fik' sõamid!

6. Sis' õnnistago' wäljan' ta' Meil' pühhalikko

käüki ka, Et siin se maanie pühhäus! Meil' saasse  
taiwa essitses!

3. Perran önnistamist.

Wiis. Wöimust wötnu om niid Jesus töest.

16. Halleluja;: taiwa Issale! Utte süga;: laul-  
gem temmale! Lemma sönnä önnist jo Meije wastse  
firriko, Tahhap ölla;: rohkest käüman siin.

2. Pühhausses;: sai se ehhitus: Önnistusses  
;: jägo hoijetus! Taiwale siin ellame, Söand  
ohwis anname, Issand, sulle,;: kelle perralt me,

3. Römustagem;: ommast firrikust! Armasta-  
gem;: Issa pühhäust! Ehhitu meilt olgo ta lat-  
selikko käügiga, Sulle, Jummal,;: öiges melehääs,

4. Pühhendago;: meid so waim siin ka! Wast-  
ses sago;: ta meid teggema! Wastse illo walgussen  
Paistap siin sis sinno een Pühha firrik,;: püh-  
ha koggodus!

4. Enne juttust.

Wiis. Wötta niid Issandat, wäggewat tunningat ic.

17. Kule niid, Issand, kui söamest töstame  
häle, Palwid süst sadame taiwastse Zioni mäele.  
Armolikkult Anna, mes töttelikkult Kirkut meil'  
pühhas wöip tetta. ;:

2. Pühhenda siin meid so tötten: so sönnä om  
tötte. Sago sest pühhas me söame mele nink  
mötte! Parrandetu Essi nink pühhendetu Peame  
kirkut ka pühhas. ;:

3. Issa nink janno so oppusse perra, oh Jesus,  
Ajago sia meid, sönus siin sama nink jonus Ello-  
leiwast Nink sinno ellawast weest, Minkga sa  
koggodust toidat! ;:

4. Pühhasta hennel' meid ommas nink särätses  
rahwas, Mes ussin olles its hätöle, sinnule kolbas.  
Pühhalik käüf Olgo, — ni tahhap se paik, — Me  
möistlik Jummal-orjus! ;:



5. Urta siist minnen iks parremba ólla kui tullen, Jállegi tullen hend parrembas náütada sulle, Olgo me nõum! Nida saap sulle meist aum, Nida so firrif meil' pühhas. ∴∴

6. Urta sis keagi purretuid kássi siin töstko! Ei ka siin pattatse kele páált pühha laul nõsko! Wagga me keel Olgo, nink sõame meel! Puhta me káe ka pattust!∴∴

7. Kõlbame sulle sis töttega piddama orjust, Dn-  
sas hend tundma nink kitma so otsata armust; Sinno  
há waim Om sis me hengeede hõim, Sadap meid  
tassatse téle. ∴∴

8. Olgo sis nida meil' pühha se Jummalá-kodda!  
Dtsko nink löidko siist úlleimbat rõmo me südda!  
Sago meil' siin, Mes meil' ei anna se ilm, Dn-  
nistaw Jummalá-rahho! ∴∴

### 5. Perran juttust.

Wiis. Oh Jesus, mo pöigmees, mes õnsus ic.

18. Nüüd tenno sull' Jssand, et nida kui wannast So arm meid siin nakkanu toitma so sõn-  
nast! Oh hoija meil' sedda me sõame rõmus, Nink  
õnnista tedda meil' fristlikkus ellus. ∴∴

2. Sa tunnistat essi, et õnsa ne õmma, Kes kuul-  
wa nink hoitwa ka Jummalá sõnna. Oh sárátse  
tahhame meijegi ólla, Et ello nink õnsus ka meile  
wõip túlla. ∴∴

3. Ke tahtmist meil' annat, oh anna ka táütmist.  
Sa, armolik Jssand, meil' õnnista püüdmist, Et wai-  
mun nink tötten me kummardas sinno, Nink útskõrd  
ka taiwan sull' laulasse tenno! ∴∴

6. Pühha õddango-sõomaja tarwis.

Wiis. Mes ollet sinna, armas Jesus, tennu?

19. Nüüd sinno surm siin sago fulutedus, Oh  
kallis Jesus, nink so sõomaig pétus! So arm meil'  
wastsen koan wastses sago, Meid õnnistago!

2. Sa sáet omma armolanwa heldest Ka sía ül-



les, tunnistat sest selgest, Et meid siin tahhat arm-  
fast wastawötta Nink ommis pitta.

3. Oh anna ka, et nüüd nink eggaförä So law-  
wal' tullemä kui ausa wöera, Nink ärralähhäme sult  
finnitedu Nink römustedu.

4. Oh sedda önsust, mes meil' sinnust sanu, Et  
Jummalat meil' ollet selketanu Me Isas, ke meil'  
pattu andis annap, Meid armun kannap!

5. So läbbi temma armo latsis jäme; So perran  
kävwen pattust wabbas same. Ei wöi meid ütski  
temmast lahhutada, Ei huffutada.

6. So surm, oh Jesus, om meil' finnitusses, Nink  
sinno söömaig kallis mälletusses, Et sinno arm meid  
pästnu henge-surmast Nink pattu-häddast.

7. Sest om me wölg, so mälletust ni pitta, Et ho-  
lime, waa elloga so fitta. Ni jäme sinno önsas kog-  
godusses Nink ommandusses.

7. Pühha ristmisse tarwis.

Wiis. Isand, kurja olle tennu.

20. Sinno armust ossalisse Omma latsesele  
ka; Laiwarigi perralisse Peawa na ollema. Isand,  
sest so kässu perra Tome neid ifs sulle ärra.

2. Kaswata me laste läbbi Omma rigi koggodust;  
Anna neile armust abbi Sada waimo siggidust, Et  
na sinno ommas jäwa, Ustlikkult so perra läwa.

3. Risti-leppingut nüüd kindmast Hoija neile  
latsile (selle latsile), Et na (ta) ütškörd ellas ausast,  
Ehtes koggodussele, Ommas önnes, meije römus,  
Nink, oh Isand, sinno auwus!

8. Löppetusse-laul.

Wiis. Müüd paistap meile illusast.

21. Weel ütškörd kittust figest wäest, Sull,

Issand, selle armõ eest, Mes täamba siin meid täüt-  
nu! Me tunneme nüüd rõmoga, Et omman wastfen  
templin sa Me sõand wastfest läütnu Bagga, Püh-  
ha Meelt iks hoitma, Usku näütma, — Ni kui sün-  
nis, Henda sulle andma ommis.

2. Jah, tõttest! kallis om se õn, Et armsat firri-  
fut meil om, Mes wasta meid iks wõttap, Kui isso  
tullep hengele So sõnna perra, — taiwate So armuse  
waim tõttap. Ilma Kärra Õnnistussen, Willit-  
sussen Paggeme sis. Sja, kun sa meid teet õnsis.

3. Sest jägo armsas meil' se kirk, Nink meije  
meel iks olgo wirt, Et südda ka saas kirkus. Kni  
ellul olli pühhäus, Saap meile taiwas kirrikus, Nink  
täwewelik me orjus. Sinno Waimo Wäe läbbi Sa-  
go abbi, Et me kõlbas Taiwaha ka õnsas hulgas.

### Kristusse tullemisse pühhil.

Wiis. Wõimust wõtnu om nüüd Jesus tõest.

22. Nõmustagem ::: Krist om tulleman! Üllep-  
dagem ::: henge Issandan! Liggi jõwwap taiwariik;  
Jesus Kristus toop meil' kif, Mes me henge ::: rah-  
hul' tarwis lät.

2. Jesus tullep ::: toma õnnistust; Ilm nüüd kulep  
::: omma lunnastust: Kuis ta peap tõssema Pattu-un-  
nest, — pässema Pattu kaplust, ::: õnsust sama nüüd.

3. Parrandagem ::: pattust käänden meelt! Püh-  
hendagem ::: kääfi, sõand, keelt, Et me saasse Jum-  
mala Õnnistust ka näggema! Walmistagem ::: Is-  
sandalle teed!

4. Sago orro ::: ärratäüdetus, Mäe, kingo ::: sa-  
go ällatus, Õkwas kif, mes kõwder om, Tassatses,  
mes mätlif om! Walmis olgo ::: Issandalle té!

5. Jesus, tulle ::: Koggodussele! Issand, tulle :::  
ommandussele! Kif om sulle holitsed, Hengen asse  
walmisted; Nõmsast tuitap ::: südda wasta sull'!

## Kristusse sündimise pühhil.

Wiis. Wõimust võtnu om nüüd Jeesus tõest.

23. **Hosianna** :; taiwa latsese! Noor kui wana :; laulgo temmale! Terwitagem sõamest Dmma kallist Jeesust, Ke meil' sündi :; õnnisteggijas!

2. **Jummal**, löja :; lähhat ilmale Dmma Poja, :; fige rahwale: Et, kes tedda ussusse, Dnsas saasse tõtteste. Nida armast :; helde Jummal meid!

3. **Tõisidussen**, :; mes ta taiwast tõi, Armastussen :; om ta Jssa Poig. Jssa ussast tulli ta; Uts om temma Jsfaga. Halleluja :; Jssa Pojale!

4. **Rahho** mä pääl! :; Jummalalle auw! Rahwal hämeel! :; Kikile hä nõuw! Kõrgen meile walmisted Sai meil' õnsus lähhated: Ülles pole :; sõudko ussimeel!

5. **Taiwa walgus** :; om meil' tõssenu; Arm nink õnsus :; meile lähhunu. Näitse, nüüd om armoatig, Nüüd om õnnistusse päiw: Wõtlem wasta :; omma õnsust nüüd!

6. **Arm nink rahho** :; surest Jummalast Meile tulgo :; Dnnisteggijast! Jssa hallestusse wäest Wõtame kik Poja käest. Arm nink rahho :; olao meijega!

## Patrustkaandmissest.

(Nach dem deutschen Liede, Nr. 879.)

Wiis. Kuis suur om, Jssa, sinno heldus! (Nr. 7.)

24. **Dh**, kuis ma warri henda nõudmist! Ei wõtta sõand kaeda! Hend tutta minna jätta sõudmist Di melega kui holeta! Käl waim ka mittokõrd mo laidap: „Kuis wäga pettat henda sa!“ — Meel pattu tundmast keelda wäitap: Jääp waimo häälest wäeta.

2. **Di** rahhul-hennega, ma kõnni Jks päle kerge melega, Nink wäise lotussiega longi So armo perra assanda. Dh Jummal, ärrata mõ unnest, Mo süüd mull wõtta näudata. Nink nuthlussiega wiwi heldest; Weel, Jssa, moga kannata!

3. **Eh** ma ka henn'e eest mo peda; Ei so eest olle



pedetu: Sul om jo wimane fik teda, Mes hengen ärrawarjatu. Oh pästa mo sest pimmeduss'est, Nink nink näüta minno sõand mull'. Sis hä wain pattu tenistuss'est Mo pästko — umbrefäändma sull'!

4. Oh anna, et ma kána pattust Nüüd tõtteste, nink ulla sull'. So armo päle panna lotust Saap enne sis weel õigust mull'. Jah, sinno tahtmist tahha tetta; Käük puhhas olgo, puhha — meel! Ei sis ma henda mitte petta; — Wõi rõõmsast lota sis so pääl!

### Oppusse-laste wastawõtmiss'e-puhhal.

6. Puhha õddango-sõomaja man.

(Vers 1. 2. nach V. 1. 3. des deutschen Liedes, Nr. 851.)  
(Neid peniteste trükituid sõnnu laulap noor lawwarahwas.)  
Wiis. Nüüd paistap meile illusast.

25. Sis minge (läme) Jesu mannu nüüd, Re ärrakistut teije (meije) süüd, Et rahho, arm teil' (meil') saasse. Oh kuulge (m), kuis ta armsast säält Ka teile (meile) hoikap risti päält: „Kui mulle teije jäässe!“ — Nõudke (m), Sõudke (m) Armastada, Wallitseda, Mes teid (meid) hoijap Jesu armun, — õnsas sadap.

— 2. Neid pattu, mes te (me) küllen weel, Neid jätko (jättap) parrandetu meel Nüüd Jesu risti älla. Kes teist (meist) jo johto saddama, Säält wõtko jõudo tõsseda, Nink säädko omma jalla Selle Tele; Mes siin ajan Nink säält taiwan Diget ello Kätte juhhatap nink rahho.

3. Nüüd Jesu surma mäalletus Nink temma armo kostotus Teil' (Meil') olgo nida falli, Et teije (meije) tälle ellate (ellame), Nink temma kasku peate (peame), Re omma werre walli Meile, Teile lunnastusses, Õnnistusses, Et fik jäme Lemmale, nink taiwa läme.

Der Druck wird unter den gesetzlichen Bedingungen gesattet.

Dorpat, am 19ten Mai 1831.

M. v. Engelhardt, Censur.

